U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **D. S.**, proti žalovanému: **Městský úřad Hodonín**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Okresního národního výboru v Hodoníně ze dne 22. 12. 1987 o zápisu do seznamu nemovitých kulturních památek,

takto:

Věc **se postupuje** Krajskému soudu v Brně jako soudu věcně a místně příslušnému.

Odůvodnění:

Nejvyššímu správnímu soudu bylo dne 10. 8. 2011 doručeno podání žalobce, označené jako „*návrh na zrušení prohlášení staveb za nemovité kulturní památky*“. V tomto podání žalobce uvedl, že dne 22. 12. 1987 vydal odbor kultury Okresního národního výboru v Hodoníně rozhodnutí o zápisu dvaceti osmi objektů v obci a k. ú. Blanice pod Svatým Antonínkem do seznamu nemovitých kulturních památek. Má za to, že tento zápis byl učiněn v rozporu se zákonem č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách. Okresní národní výbor podle něj nebyl oprávněn vydat rozhodnutí o prohlášení staveb za kulturní památky. Vlastníci všech zapisovaných objektů nebyli o tomto zápisu vyrozuměni podle § 7 zákona č. 22/1958 Sb. a vyhlášky č. 116/1959 Ú. l. Vlastníci nemovitostí se tudíž nemohli vůči tomuto rozhodnutí odvolat. Na základě nezákonně zapsaných nemovitostí za kulturní památky byla lokalita Pod Starou horou v Blatnici mylně dne 24. 5. 1995 prohlášena za památkovou rezervaci. Závěrem žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud vydal rozsudek, kterým by zrušil uvedené rozhodnutí Okresního národního výboru v Hodoníně o zápisu objektů do státního seznamu nemovitých kulturních památek.

Nejvyšší správní soud následně žalobci zaslal přípis, ve kterém jej vyzval, aby upřesnil, čeho se přesně domáhá, a zda má soud jeho podání chápat jako žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále také jen „s. ř. s.“) či jako návrh na zrušení prohlášení věci za kulturní památku ve smyslu § 8 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Podání bylo totiž označeno jako „*návrh na zrušení prohlášení staveb za nemovité kulturní památky*“ a z § 8

zákona o státní památkové péči vyplývá, že pokud nejde o národní kulturní památku, může ministerstvo kultury z mimořádně závažných důvodů prohlášení věci za kulturní památku na žádost vlastníka zrušit.

Přípisem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu 29. 8. 2011 žalobce soudu oznámil, že své původní podání mínil jako žalobu podle § 65 a násl. s. ř. s.

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že rozhodování o takové žalobě je v pravomoci soudů ve správním soudnictví ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nejvyšší správní soud je však podle s. ř. s. příslušný k vyřizování kasačních stížností proti pravomocným rozhodnutím krajských soudů vydaným ve správním soudnictví, jakož i k rozhodování v dalších případech stanovených tímto předpisem nebo zvláštním zákonem. O takovou věc se v tomto konkrétním případě nejedná a není tedy v pravomoci zdejšího soudu se jí zabývat.

V souladu s ustanovením § 7 odst. 1 s. ř. s. jsou k řízení zásadně věcně příslušné krajské soudy. Místní příslušnost krajského soudu se v tomto případě řídí sídlem orgánu, který napadená rozhodnutí vydal.

Žalobce napadá rozhodnutí vydané Okresním národním výborem v Hodoníně. Působnost tohoto orgánu však byla v souladu s § 5 odst. 1 písm. b) zákona přenesena na Okresní úřad Hodonín. Při zrušení okresních úřadů pak tato působnost podle čl. CXIX odst. 1 zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, přešla na Městský úřad Hodonín. Nejvyšší správní soud tedy tento městský úřad označil za žalovaný správní orgán ve smyslu § 69 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v souladu s § 7 odst. 5 a 6 s. ř. s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení věcně a místně příslušný (zde Nejvyšší správní soud), postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Zdejšímu soudu tedy v souladu se shora uvedeným nezbylo, než věc postoupit Krajskému soudu v Brně, jako soudu věcně a místně příslušnému.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 31. srpna 2011

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu